

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dănilă Radu împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească cu privire la restabilirea în funcție, restabilirea situației anterioare cu plata retroactivă a tuturor drepturilor, plata concediului medical, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Dănilă Radu și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 aprilie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 19 iulie 2016, Dănilă Radu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească (în continuare IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească) cu privire la restabilirea în funcție, restabilirea situației anterioare cu plata retroactivă a tuturor drepturilor, plata concediului medical, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că începând cu 01 august 2011 a activat în calitate de medic la Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească filiala Bălți. Prin ordinul IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească nr. 57-1-p din 07 aprilie 2016 a fost demisionat.

Menționează că aflându-se în concediu anual de odihnă din 02 aprilie 2016 până la 09 mai 2016, în urma unor conflicte cu conducerea a depus cererea de întreruperea concediului la 06 aprilie 2016, concomitent a depus și cererea de demisie începând cu 07 aprilie 2016.

Indică că, la 08 aprilie 2016 conducătorul filialei Prisacari Igor prin telefon i-a comunicat că cererea de demisie nu a fost acceptată de conducerea Centrului Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească și la invitat pe 11 aprilie 2016 la comisia disciplinară pe lângă Ministerul Sănătății. După ședința comisiei disciplinare la data de 21 aprilie 2016 a fost înștiințat prin intermediul oficiului poștal că a fost demis cu data de 07 aprilie 2016.

Sușține, că din 09 aprilie 2016 s-a aflat în concediu medical până pe 04 mai 2016 și nu și-a ridicat carnetul de muncă din motive de sănătate.

În opinia reclamantului, ordinul IMSP Centrului Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească nr. 57-1-p din 07 aprilie 2016 emis în temeiul art. 85 alin. (1) Codul muncii este ilegal și lipsit de suport juridic.

Mai menționează că, la 07 iunie 2016 s-a adresat către IMSP Centrului Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească cu cererea de a-l restabili în serviciu motivând că cererea de demisie nu a fost acceptată.

Solicită reclamantul Dănilă Radu restabilirea în funcție, restabilirea situației anterioare cu plata retroactivă a tuturor drepturilor, plata concediului medical, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

Prin concretizarea ulterioară a cerințelor, Dănilă Radu a solicitat anularea ordinului de demisie, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă pentru perioada 07 aprilie 2016 până la data pronunțării hotărârii, repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 05 aprilie 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către Dănilă Radu. (f.d. 77-83).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 04 iulie 2017 a respins apelul declarat de către Dănilă Radu și a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 05 aprilie 2017 (f.d. 110-114).

La 12 septembrie 2017, Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că instanțele judecătorești au interpretat în mod eronat prevederile art. 85 din Codul muncii, lipsindu-l în mod absolut arbitrar de dreptul la locul de muncă.

Menționează că s-a conformat indicațiilor intimatului și tehnic a executat cerințele impuse, semnând cererea de demisie din 07 aprilie 2016, însă în termenul stipulat de legislația muncii, de 7 zile a anunțat imediat IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească despre renunțarea sa la demisie solicitând retragerea cererii depuse.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 04 iulie 2017, a fost expediată participanților la proces la 19 iulie 2017, sub nr.

12310, fapt reflectat în scrisoarea de expediere, însă la materialele cauzei careva dovezi în vederea recepționării copiei deciziei lipsesc (f.d.115).

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 septembrie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, în termen.

La 24 octombrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Iar, la 16 noiembrie 2017, IMSP Centrului Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească a depus referință asupra recursului declarat de Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan, invocând temeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând de a fi respins recursul.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan, urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Dănilă Radu, reprezentat de avocatul Orbu Ștefan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva